

захищені законом, що буде мати негативний вплив на подальшу професійну діяльність даної особи та на життя потерпілої сторони і загалом на суспільство. У сучасному суспільстві сформувалося так званий «парадокс толерантності» яке говорить, що «людина яка не толерантно ставиться до інших, то не може вимагати толерантного ставлення до себе від інших», я вважаю, що схоже правило можна застосувати до професійної доброчесності та етики у всіх професіях, зокрема і ветеринарній медицині.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. URL:<https://petition.president.gov.ua/> - електронні петиції

УДК: 636.12.14.25.8/2

КОВТУНЕНКО А.О., студентка
Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ВІДНОШЕННЯ ДО ЕВТАНАЗІЇ ЛІКАРЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ВЛАСНИКІВ ТВАРИН

У нинішні дні проблема евтаназії тварин досі не знайшла однозначної оцінки в суспільстві. Частина людства вважає евтаназію, як спосіб негуманного поводження з тваринами та вбивством, інша – як процес безболісного приближення до смерті його улюбленця, який може бути невиліковно хворим або дуже старим.

Ключові слова: тварина, евтаназія, гуманне поводження.

Кожен господар рано чи пізно має зіткнутись зі смертю свого домашнього улюбленця. Але, на жаль, не всі тварини доживають до глибокої старості і спокійно йдуть в інший світ, просто не прокинувшись одного ранку. Нерідко останні роки життя братів наших менших проходить у постійних відвідуваннях ветеринарних клінік та дорогих лікуваннях, які не приносять очікуваного результату. Надія на порятунок втрачається, улюбленцю стає все гірше з кожним днем. Тоді, кожен господар починає замислюватись про смерть улюбленця, як єдиний метод позбавлення його від страшених мук.

«Евтаназія – це дія, що за своєю природою чи наміром виконавця спричиняє умертвіння тварин гуманними методами, що не викликає у них відчуття тривоги або страху та виключає їх посмертні страждання» [1]. Цей термін часто трактується, як «легке помирання», що найбільш точно передає суть цієї процедури.

Рішення про евтаназію дається не легко, а після проведення процедури власник тварини часто картає себе за скоєне. Цей шлях проходять тисячі власників тварин. І сперечатися можна постійно, чи виправдана евтаназія для тварини, чи ні.

З мого досвіду, хочу навести приклад такого випадку. Працюючи у ветеринарній клініці, у відділення реанімації та інтенсивної терапії потрапив собака, золотистий ретривер Лакі. Власники були в розпачі, адже йому поставили страшний діагноз - рак кишечнику. Стадія раку в Лакі була запущеною, він втратив значну кількість ваги, відмовлявся від їжі, майже не вставав на лапи та не міг виконувати свої природні потреби. Господарі Лакі відмовились від лікування, адже розуміли, що воно буде малоефективним і не приведе ні до якого результату. При цьому, при спробах обговорити евтаназію тварини, вони завжди були негативно налаштовані та не йшли на контакт, адже вважали це вбивством свого улюбленця. Власники хотіли, щоб їх собака помер своєю смертю. Лакі залишився в клініці, єдине, що можна було зробити, щоб полегшити його страждання – вводити знеболювальні засоби, які, на жаль, не завжди допомагали. Собака помер через тиждень, який провів в невеличкому боксі клініки. Весь цей час я спостерігала, як він страждав. Лакі постійно лежав й випорожнювався під себе. Тварина була змучена, підвивала від болю та постійно поглядом молила про допомогу. Це був найскладніший для мене період під час моєї роботи у ветеринарній клініці. Бачити постійні муки тварини і розуміти, що ти ніяк не можеш їй

допогти, відчувати безсилля було просто нестерпним. Ще гіршим – усвідомлювати стан та самопочуття цієї нещасної тварини.

На мою думку, іноді, те, що господарі вважають, евтаназію вбивством своєї тварини, призводить до страшених і довгих мук їх улюбленця. Тому, я вважаю, що рішення про евтаназію має приймати не лише власник тварини, а й лікар ветеринарної медицини, коли є всі докази того, що так тварині буде краще. Евтаназія має бути вимушеною процедурою і виправдовуватись лише тоді, коли тварина знаходиться в постійних стражданнях, муках від нестерпного болю, які не вдається погасити, й при цьому, немає ніякої надії на одужання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Заблоцький В. П. Евтаназія. Енциклопедія Сучасної України/ Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк та ін.; НАН України, НТШ. К.: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. URL: <https://esu.com.ua/article-18586>

УДК: 636.12.18.20/4.11

ЛИСОВЕЦЬ Л.В., студентка

Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

БІОЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ЕВТАНАЗІЇ

Евтаназія – це величезна відповідальність для лікаря. Потрібно пам'ятати про гуманність своїх дій і те, що від твого рішення залежить чиєсь життя.

Ключові слова: життя, евтаназія, гуманність.

Що таке життя? Цитуючи вікіпедію: «Життя — це явище, що є сукупністю основоположних загальнобіологічних ознак (метаболізму, гомеостазу, зростання, розвитку, відповіді на подразнення, розмноження, еволюції тощо), які притаманні живим істотам та відрізняють їх від неживих предметів» [1]. Право на життя є в кожній живій істоті на цій планеті. Дикі тварини вбивають інших лиш для того, щоб мати змогу вижити і лиш людина, як вид, в ході еволюції вирішила, що вона має прав на тварин більше і може вибирати кому і як загинути.

А що таке евтаназія? Це метод швидкого і безболісного умертвіння організму [2]. Товариство за гуманне поводження з тваринами в США заявляє, що внутрішньовенна, а інколи і внутрішньочеревна ін'єкція (для дрібних тварин) пентобарбіталу є найбільш гуманним методом евтаназії і може бути вирішенням проблеми великої чисельності безпритульних собак [3].

А що каже українське законодавство? На даний період часу в нашій країні є законопроект, який регулює захист тварин, але там немає прямої згадки про евтаназію [4]. Як мені відомо, в нас досі в певних регіонах України евтаназія вважається методом контролю над безпритульними тваринами. Якщо поглянути на це з матеріальної точки зору, то це можливо і має місце бути, бо при евтаназії кошти витрачаються лиш один раз, на препарати для безболісної смерті, а якщо обрати метод стерилізації як контролю, то тут потрібно витрачатися, що на корм, що на підтримання належних умов утримання, та і на ліки, якщо тварина захворіє. Але чи буде це гуманним по відношенню до тварини? Вона ж також має право на життя, вона також народилася не по своїй волі, вона також не мала вибору як їй жити.

Але є випадки, коли евтаназія є дійсно єдиним вірним варіантом для тварини. Я опишу історію, яка трапилась зі мною як з молодим, недосвідченим лікарем. Я на той час працювала в одній державній ветеринарній лікарні і одного дня в нашу приймальню завітала жіночка похилого віку із сумочкою в руках, яку дуже бережно обіймала. На моє питання, що трапилось і чим ми можемо допомогти, вона лиш сумно видихнула і сказала: «Вже нічим, мені потрібно щоб ви усипили мого кота». Жіночка протягнула нам сумку і бутилочку із